

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Srbsko-bolgarski spor.

O tej zadevi piše Dunajski dopisnik „Ruskega Kurjera“ svojemu listu naslednji dopis:

Četudi je vsem velikim državam evropskega kontinenta jednako ležeče na ohranjenju obče-evropskega miru, in so sedaj mej njimi najprijaznejši odnošaji, vendar je razpor mej srbsko in bolgarsko vlado stopil v jako kritično fazo, ter bolj ali manj vznemirja politično vzdušje vzhodne in srednje Evrope. Tukaj v Avstriji je morda vznemirjenje še silnejše, kakor v kakej drugej državi, prizadevanje vlade in oficijoznih listov, da bi to skrili in označili ta prepir kot epizodo male važnosti, ki ima samo krajevni pomen, ne more nikogar prevariti.

Položaj na Balkanu je jako nestanovit in nedoločen, v stanju, ki se najbolje označuje z besedami „im Zustande des Werdens“, in to se najbolje kaže v nestalnosti odnošajev mej posamičnimi balkanskimi državami. Vsaka teh držav je nezadovoljna s tem položajem, ter ga smatra za prehodno obliko; vsaka teh držav se nadeja prej ali slej postati, če ne jednim lastnikom Balkanskega polotoka, pa vsaj po političnem značenju prva država, in priznati moramo, da so ti prepiri in častihlepna upanja in prizadevanja balkanskih držav nasledek

raznih diplomatičnih intrig nekaterih evropskih velikih držav in agitacij političnih strank. Na drugej strani je dolga vrsta bojev, ustankov in neredov v teku poslednjih desetih let, utisnila se v prebivalstvu različnih držav Balkanskega polotoka in mej nje zanesla ravno ta duh razdora in političnega častihlepija. — Razumljivo je, da pri takih odnošajih mej balkanskimi državami in pri takem mišljenju balkanskih narodnostij more najmanjši prepir napraviti silne politične nemire, dati svobodo strastim, ki so do tedaj bile skrite. S tega stališča je srbsko-bolgarski prepir vznemirjevalni simptom za vse evropske države brez izjeme, katere želé ohranjenje obče-evropskega miru.

Kakor smo že višje omenili, ta prepir avstrijskemu cesarstvu najmanj more biti po godu. Izmej vseh balkanskih držav si je Avstrija tam doli pridobila najmanj stalen položaj, njena oblast v Bosni in Hercegovini še ni zasidala globoko svojih korenin, če tudi oficijozno nasprotno zagotavlja; mali politični potres na Balkanskem polotoku more z nova prouzročiti nemire v okupiranih zemljah. Pa tudi brez tega ima Avstrija dovolj povoda vznemirjati se zaradi poslednjega prepira, kajti zakrivila ga je skoraj samo avstrijska diplomacija. Ako se pomisli na velik upliv, katerega ima Avstrija na vnanjo in notranjo politiko srbske vlade, na naglo in izzivajoče postopanje Srbije, vsled katerega se je ta spor tako poostiril, je vidno, da to ne prihaja iz samosvesti gospoda Garašanina, ampak iz moralne podpore avstrijske diplomacije, ali bolje rečeno, grofa Khevenhüllerja. Treba je samo pogledati na zgodovino poslednjega ustanka v Srbiji, na zgodovino „krvavega“ ministerstva Kristića, na nastop sedanjega ministerstva in na ulogo, katero je avstrijska diplomacija igrala v vseh teh žalostnih dogodkih sedanje srbske zgodovine, da pridemo do sklepa, da je ta spor samo nadaljevanje tega pogubnega upliva Avstrije na srbska dela. Avstrija, katero je vodilo sebično prizadevanje, pridobiti si zaveznika v slučajih vojne, razširila je svoj upliv na srbsko vlado tako daleč, da je avstrijski poslanik bil najmočnejša oseba v Belem gradu. V tej meri, kakor je rasel ta upliv, rastla je neljubezen in nezaupanje do vlade mej prebivalstvom, dokler ni prišlo do javnega ustanka. Srbska vlada je še tedaj mogla otrestiti s sebe ta upliv Avstrije in pomiriti se s svojim na-

rodom; pa zato je bilo treba pravstvene odločnosti in energije, pa te je, kakor se je videlo, manjkalo pri srbskej vladi in omahovala je.

Nekaj dnij poprej, kakor je vspihnil ustanek, je kralj Milan še mislil, da bode moč nadaljevati kompromise, in zanašal se, da bo s tem pomiril deželo, da „izpusti“ kake koncesije radikalcem. S Pašićem in Teodorovićem se je, malo poprej, ko se je izdal ukaz, zapreti jih, dogovarjalo o tem, da bi vsprejela kake portfelje v ministerstvu. Pa radikalc se neso udali na to politično podmitenje. Vspihnil je ustanek in h kratu je srbska vlada se popolnem udala svojemu zlemu duhu, avstrijskej diplomaciji. Ustava se je ustavila, ustanek bil zadušen, začel se je krvav pritisk, ki je še bolj oddaljil vlado od naroda. Pa ta represivna politika se ni mogla nadaljevati brez konca, tem manj, ker baš tedaj se je zvršil v mejnarodnej politiki evropskih držav prevrat in začeli so se ustanavljati bolj ali manj stalni odnošaji. Tedaj se je sestavilo pravo birokratsko ministerstvo, ustava se je na videz zopet ustanovila, in vsa krivda se je zvalila na „hudobne radikale“, kateri so zgolj iz strankarskih koristij vznemirjevali narod. V resnici pa sedanje srbsko vladanje ravno tako črti vsak kmet, kakor najskrajnejši radikalec; nevarnost radikalcev za vlado obstoji samo v tem, ker imajo organizovano stranko, „sestavljeno iz inteligentnih ljudi“, in ker so nespravljivi nasprotniki avstrijskega upliva. Zasledovati radikale postalo je občno vladno žeslo. Črnili so jih na volilnih shodih in po časopisih, kjer so mogli. To presledovanje se je razširilo tudi na radikale, ki so po ustanku ušli v Bolgarijo Kristićevim krempljem. V nekaterih slučajih so srbski beguni, živeči v pri Srbiji ležečih bolgarskih mestih bili izročeni po bolgarskih oblastih kar brevi manu Srbiji. Nedavna okrožnica Cankova je pa naredila konec takim, narodnim pravom nasprotujočim izročitvam. Vsacemu nepristranskemu človeku je jasno, da prava nevarnost za srbsko vlado ne tiči v teh 40 izseljencih, kateri so našli pribežališče v Bolgariji, a v teh desetstisočih naroda, kateri žive v Srbiji in sočuvstvujejo s političnimi nazori teh emigrantov, in v tem, da ti izseljenci z besedo in po časopisih izražujejo samo to, kar čuti in misli masa srbskega naroda. Pa „birokratično ministerstvo“ Garašinina in grof Khevenhüller sta vse drugače gledala na to stvar in smatrala bivanje srbskih

LISTEK.

Lamentacije.

III.

Čestokrat sem že premišljeval, zakaj Slovenci tako pogosto naglašamo učenost nekaterih naših mož, ki svojo visoko učenost še z ničim dokazali neso. Tukaj čitam: „slavni Dunajski učenjak“, tamkaj „učeni gospod profesor Š.“, tako, da si na posledku nekaterih naših gimnazijskih profesorjev niti predstaviti ne morem brez pozlačenih žarkov na plešavej glavi.

Učenost je sicer koristna in hvalevredna lastnost človeška, ali je zelo relativen pojem, ravno tako kakor lepota; kar se jednemu učeno zdi, se drugemu tako ne vidi, kar je jednemu lepo, drugemu čisto ne dopade.

Jaz na pr. sem se marsičesa učil, prebral sem marsikatero knjigo in knjižuro, kakor je rekel Dežman, pa še nesem doživel, da bi se bilo reklo ali pisalo: „učeni naš Spectabilis“ ali kaj jednacega.

To me sicer ne žali čisto nič, ker vem, da nesem zadosti učen, da ne bi niti znal krave podjiti pravilno, ko bi me kedaj srečala tista Stritarjeva molzna krava, ki rogovili že nekaj časa po našej žurnalistiki in katera ima baje dosti okusnega belega mleka za tiste, ki jo umejo pošteno molziti.

Sami smo si krivi, če se nam zvrže kateri naših učenjakov; tak človek vedno čita po naših listih, da je tako in tako visoko učen, in nazadnje veruje sam, da je nekaj več, kakor smo drugi, prešine ga duh prevzetnosti in po njem je!

Po mojem mnenju ne treba dosti učenosti, če hoče človek napisati, da smo Slovenci berači, da nič ne premoremo, da previsoko nosimo glave, da smo preponosni, mesto da bi ponižno s klobukom v roki hodili po svetu in pazili, od kod bo prišel kakšen visokorojeni gospod, kateremu bi naredili globok poklon.

Pa pustimo pri miru te neugodne reči!

Naš najmlajši listkar Alfa je rekel v svojem „Nedeljskem pismu I.“, da so se razkropili listkarji „Slov. Naroda“ na vse strani, kakor da bi bila pala bomba dinamita mej nje. To ni res, da bi se

bili vsi razkropili. Razkropil se je menda samo jeden. Bolhober namreč, ta nas je zapustil in je postal letos „Pèr“ (tako vsaj se govori), vsi drugi smo še skupaj ostali in čakamo le, dokler bo konec vzel „Knez Serebrjani“, kar se bo čez dva meseca zgodilo, in potem bomo mi zopet zaseli svoje prostore.

Jaz sem nedavno potrudil se do dr. Celestinove biblioteke, poiskal sem si pravega ruskega Serebrjanega in sem našel, da ima roman 40 poglavij; torej čez dva meseca po priliki pridemo mi na vrsto po alfabetu.

Kako bi bilo, ko bi mi sledili pismu g. Alfe, samo bi jaz predložil, da upotrebimo hebrejski alef-bet: Aleph, Beth, Gimel itd. to bi nekako bolj učeno bilo, ker grški zna vsak profesor več ali manj, hebrejski pa nobeden dobro. Kako se imenujejo vse slova hebrejskega alefbeta, niti jaz ne vem zdaj, pa bom že zvedel še o pravem času, to mi povedati vsak bogoslovec I. leta, dočim d bogoslovcev nemam več toliko zaupanja, znanja hebrejščine.

Ko se bomo tako poredili:

izseljencev v Bolgariji za politično intrigo. K temu se še pridruži spor zaradi koščeka zemlje, nikomur ne potrebne, katero posedovati misli imeti pravo Srbija in Bolgarija. (Opomnimo v oklepkih, da igra vprašanje o tem ozkem pasu zemlje le postransko rolo, glavno vprašanje se pa tiče le bivanja srbskih emigrantov v Sofiji in Vidinu.) Sledila je preteča nota srbske vlade, pretrganje diplomatske zveze, odhod Simića iz Sofije in Gusšova iz Belega grada, in spor se je poostiril do politične krize.

Avstrijska diplomacija je z začetka spora bila tega mnenja, da bodo v tej zadevi, ko je šlo za po manjšanje prav političnih izseljencev, vsi zastopniki velikih držav na strani Srbije in s svojim uplivom primorali Bolgarijo odjenjati; samo s tem si moramo objasniti preteči in izživajoči ton srbskega ultimatumu in sploh odločnost srbske vlade. Pa ta račun jih je varal, diplomatski zastopniki, četudi se prizadevajo pomiriti jih, neso stopili na stran Srbije, in sedaj se že previdi v avstrijskih diplomatskih krogih, da je Srbija storila napčen korak.

Kaj bodo dalje? Če se bodo stvari normalno dalje razvijale, iz tega spora ne more nastati nič nevarnega: Evropske države bodo pomirujoče delovale na obeh straneh, in našel se bode ta ali drugi mirni izhod. Nevarnost je le v tem, da pri obcej napetosti odnošajev mej Srbijo in Bolgarijo, in pri po vsem Balkanskem polotoku vladajočej antipatiji do Avstrije, nikdo ne more jamčiti, da se kaj nepričakovanega ne zgodi, kar bi delalo tako prosto rešenje tega vprašanja nemožnim in moglo prevrtniti ta primeroma mali spor v važno politično krizo.

Takega slučajnega zamotanja se pa najbolj bojé v avstrijskih političnih krogih.

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Gosp. M. Pakič poroča o prošnjah sedmerih obrtnikov, da bi se jim dovolilo rokodelski obrt nastopiti in samosvojno izvrševati, ne da bi morali izkazati sposobnost za nastop.

1. Edvard pl. Farkaš prosi, da bi se mu dovolilo peči domač kruh, ne da bi se moral izkazati, da se je tega obrta učil. Mestni magistrat Ljubljanski kakor tudi pekovska zadruga se izrekata proti prošnji, ker prosilec ne izkaže spričeval, da se je tega obrta učil in kot pomagač delal. Tega mnenja je tudi odsek gledé na jasna določila zakona z dné 15. marca 1883, drž. zak. št. 39, ter predlaga: Zbornica naj se izreče c. kr. dež. vladi za odbitek prošnje.

G. V. Petričič pravi, da se bode v tem slučaju zdržal glasovanja.

G. zbornični tajnik omeni, da c. kr. dež. vlada gledé na jasna določila §. 14 zakona z dné 15. marca 1883 ne bode prošnji ugoditi mogla, naj že bode v tem slučaju ukrep zbornice kakeršen koli.

G. K. Luckmann pravi, naj bi se zbornica izrekla za dovoljenje, ker se vender mora misliti, da ima prosilec sposobnost za ta obrt, ker je skozi več let, če tudi brez dovoljenja, pekel domač kruh. On meni, da se z novim obrtnim redom ni nič hasnovitega napravilo za obrtnijo.

G. podpredsednik Jan. Nep. Horak omenja, da so tisoči obrtnikov za spremeno obrtnega reda prosili. On ne more v tem slučaju soglašati se s predgovornikom, in še le izkušnja bode učila, če upeljava izkazanja o sposobnosti prinese pričakovano

začeli svoje delovanje; posla bo menda dosti in grdiva ne bo premalo, ker smo dobili letos marsikaj novega in nekoliko čisto originalnih institucij, kakor: spravljivost, elasticiteto, radikalizem, zadovoljstvo, utrjeno narodnost, za tem opričnike, molzno kravo s teletom, literarne graščake in literarne berače, a izgubili nismo nič, razen „Brenceljna“, ki nam je poginil.

Bomba je sicer pala mej nas, ali ni bila iz dinamita narejena, ampak iz gumielastike je bila, pa zato nas niti ni poškodovala čisto nič, samo prestrašili smo se je bili, ko je bila priletela mej nas, ter se je bila zadela ob hrbet našega Prostoslava Kretanovega, pa je hitro zopet odskočila, tako, da se ni nobenemu izmed nas nič hudega zgodilo, niti Prostoslava nam ni ubila, pa kako bi ga bila tudi ubila, ker je mehka in elastična, a naš Prostoslav se trd.

Tisti gospod „Stat nominis umbra“ bi nam mogel pomagati pri našem poslu; on si je ih zaslug, ker je pridobil za „Narodni“ krat 500 gld. gotovega denarja. Kaj

hasen ali ne. Take izkušnje se dobiti ne bodo mogle, če se bode delalo proti jasnim določilom zakona, ter se priporočala vsaka prošnja, naj je utemeljena ali ne. V tem slučaju prosilec ni utemeljil svoje prošnje, in če se prosilcu, kateri je prodajalec moke, dá dovoljenje za pekarenje kruha, došlo bode gotovo 14 takih prošenj, in bilo bi težko, odbiti jih, če se gori omenjenemu prosilcu dá dovoljenje ter se oprosti izkaza o sposobnosti. V Ljubljani je sploh število pekov toliko, da bi ne bilo želeti, da se še pomnoži, če se neče škodovati zdanjim pekom. Priporoča torej, naj se vsprejme predlog odsekov, ter izreka prepričanje, da tudi c. kr. deželna vlada ne bode mogla ugoditi prošnji.

G. K. Luckmann priznava, da je mali obrt bolan, a prepričan je tudi, da novi obrtni zakon ne bode oskrbel dela, da se sploh ne bode na bolje obrnilo, da bode tekmovanje zmanjšal ter da 10 let zdanji obrtni red ne bode obstal. Mali obrtniji vzeli so delo le stroji, ne pa prostost obrtov.

Pri glasovanju se vsprejme predlog g. K. Luckmanna z večino glasov.

2. Marija Dolenec iz Ljubljane prosi, da bi se ji odpustil izkaz sposobnosti za obrt kolačnika in čajne pekarije. Mestni magistrat ne more prošnje priporočati na podlagi izjave pekovske zadruge, da-si je gotovo, da zna prositeljica domač kruh in fine kolače peči. Odsek pa je mnenja, da si je prositeljica v 17 letih svojega službovanja kot kuharica pridobila sposobnosti, katere opravičujejo trditev, da nje izvrstna spričevala o službovanji nadomestujejo spričevala kolačnika in peka čajne pekarije o dveletni pomagaški službi. Odsek stavi predlog: Slavna zbornica naj blagovoli prošnjo podpirati.

Zbornica vsprejme ta predlog.

3. Antonija Grilanec iz Hraša prosi, da bi smela nastopiti in samosvojno izvrševati pekovski obrt; s spričevali sicer ne more dokazati, da se je učila tega obrta, dokaže pa, da je čez dve leti samosvojno izvrševala pekovski obrt. Županstvo v Postojini potrjuje, da ima prositeljica sposobnost za ta obrt in c. kr. okr. glavarstvo v Postojini priporoča prošnjo, zatorej odsek na podlagi ministerskega ukaza z dné 14. januarja 1884 predlaga: C. kr. dež. vladi se nasvetuje, da prošnjo usliši.

Predlog se vsprejme.

4. Neža Perko, gostilničarica v Planini, prosi, da bi smela samosvojno izvrševati pekovski obrt. Spričeval o sposobnosti ne more predložiti; prositeljica pa je ta obrt že skozi pet let samosvojno izvrševala, kar dokaže s pridobitninskim listom. Odsek, strinjajoč se s priporočilom c. kr. okr. glavarstva v Logatci, predlaga: C. kr. dež. vladi se nasvetuje, da prošnji ugodi.

Zbornica predlog jednoglasno vsprejme.

5. Gašper Škrabár iz Kamnika prosi, da bi smel nastopiti in samosvojno izvrševati obrt barvomaznika in izbnega malarja. Prositelj trdi, da je prej že 5 let izvrševal samosvojno ta obrt in plačeval pridobitnino. V prošnji navaja, da je 5 let učil se ter kot pomagač služil 17 let; spričeval pa predložiti ne more, ker so zgorela. C. kr. okr. glavarstvo v Kamniku potrjuje prosilčevo samosvojno izvrševanje tega obrta. Na podlagi navedenega stavi odsek z ozirom na ministerski ukaz z dne 14. januarja 1884 predlog: C. kr. deželni vladi se nasvetuje, da prošnji ugodi.

Predlog se vsprejme.

takega ne more vsak narediti, ker je le malokdo izmed nas tako natančno prečital zavitarске dušne plodove, kakor je to on storil, za kar mu moramo izreči svojo iskreno zahvalo.

Škratov filozof Izidor Muzlovič je v skrbeh, kaj je s teletom tiste naše molzne krave, katero imenujemo slovensko narodnost; rad bi zvedel, da li je junček ali junica, če je že odstavljeno ali še sesa svojo kravsko mater.

Čudim se, kako malo učenosti je pokazal v tem vprašanji stari filozof, ko ni precej uganil, da se imenuje tele tiste naše krave najnovejši naš dnevnik in da še ni odstavljeno, pa bržčas tudi ne bo nikoli odstavljeno, ampak bo vedno potrebovalo kravjega mleka. Junica ni tisto tele, ampak junec je, ki že zdaj, ko je še čisto mlad, osetljivo bode. Če ga ne bodo skoro prodali ali pa zaklali in pojedli, ali mu pa privezali desko nad čelo in odžagali roge, bomo še posla imeli z njim, znabiti še na svoj rog natakne koga izmed nas ali mu predere trebuh ter izpusti čreva! Ko bi le svoje lastne matere ne ubil! Spectabilis.

6. Jarnej Zevnik, kovaški pomagač v Suhadali, prosi, da bi smel nastopiti in samosvojno izvrševati kovaški obrt. Prosilec trdi da se je predno je stopil v vojake, učil 3 leta kovačije da je, pa spričevalo izgubil, a novega spričevala dobiti ni mogel, ker je mej tem njegov mojster umrl. Kot pomagač delal je prositelj pri grofu Margheriji skozi 4 leta, kar izkaže s spričevalom. C. kr. okr. glavarstvo priporoča prošnjo, in odsek strinjajoč se s tem priporočilom predlaga: C. kr. deželni vladi se nasvetuje, da prošnjo ugodno reši.

Predlog se vsprejme.

7. Andrej Šoklič iz Zagorice prosi, da bi smel nastopiti in samosvojno izvrševati sedlarski obrt. Spričevala, da se je tega obrta učil, prosilec ne more predložiti, izkaže pa s spričevali, da je bil skozi 4 leta in 3 mesece sedlarski pomagač. Prvo trditev tudi občinski urad v Gradu potrjuje; c. kr. okrajno glavarstvo v Radovljici priporoča prošnjo. Na podlagi tega in uvažuje, da je v tamošnji okolici malo sedlarjev, je torej ta obrt v interesu prebivalstva, stavi odsek predlog: C. kr. vladi se priporoča, da prošnjo usliši.

Predlog se jednoglasno vsprejme.

X. Gosp. Alf. Ledenič utemeljuje predlog: Slavna zbornica naj dela na to, da se bode na nabiralnikih za pisma zaznamenovalo, ob katerih urah se iz njih pobirajo pisma.

Predlog se vsprejme. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. junija.

Mej **Mlado-** in **Staročehi** je sedaj zopet navstal prepir. Povod temu je bila slavnost odkritja spomenika Sladkovskega. Pri tej priliki je dr. Bregr poudarjal zasluge pokojnika in jih stavil celo nad zasluge pokojnega Palackega. To je pa hudo užalilo Staročeha in začeli so po svojih organih napadati Gregra in njega somišljenike.

Kakor „Vaterland“ računa, ima konservativna stranka 90 glasov v zgornje-avstrijskem veleposestvu zagotovljenih pri bodočih volitvah v **deželni zbor**. Ker se je zemljiški davek povišal v tej kronovini, povišalo se je število volilcev za 76 in mej temi je mnogo konservativnih. Vseh volilcev je sedaj 205. Konservativci imajo tedaj precej upanja na zmago, ker itak vsi volilci ne pridejo volit. — Na Moravskem bodo Čehi v več krajih postavili kandidate, kjer jih pri prejšnjih volitvah neso. V mnogih mestih se upa zmagati, kjer so prej vselej Nemci imeli večino, kajti misli se, da mnogo nemških uradnikov ne bode volilo.

Vnanje države.

Prihodnji teden se pričakuje, da se **srbska** vlada vrne v Beligrad. Skupščina se pa bode zaključila najpozneje 1. julija in sicer s prestolnim govorom.

Bolgarske volitve za vlado neso nič kaj dobro izpale. Vsled tega je ministerski predsednik Cankov v imenu vsega ministerstva knezu dal svojo ostavko. To pismo pravi: „Poslednje volitve za narodno sobranje so pokazale, da se je res zopet ustanovila Trnovska ustava. Po tem slovesnem izjavi naroda smatram za svojo dolžnost, Vašej Visokosti v sporazumljenji s svojimi ministerskimi tovariši objaviti, da je nujna potreba, v kratkem sklicati zastopnike naroda, da se dá zadevam vlade in uprave sploh potrebno vodilo. Ker so ministri Vaše Visokosti preverjeni, da se bode na ta način nadaljna uprava dežele z nova oživela in utrdila, imam čast predlagati Vašej Visokosti, ako pritrдите imenju ministerskega sveta, podpisati priloženi dekret, ki sklicuje novoizvoljene poslance na 25. dan junija t. l. k izrednemu zasedanju v Trnovo, — ker v stolici ni pripravnega prostora. V tem slučaju prosim ob enem vsprejeti mojo in mojih tovarišev ostavko, ki so bili brž tega mnenja in so še sedaj, da je njih naloga bila le začasna in se konča s prihodnjim narodnim sobranjem.“ — Knez Aleksander je na to pritrdil, da naj se skliče narodno sobranje, kar se tiče ostavke ministerstva, bode pa še le odločil po otvorenji sobranja.

Železniška komisija **italijanske** zbornice je izvolila poslance Curionija, Barazzuolija in Corvetta poročevalci za tehnične, oziroma finančne in vojaške, pravne in administrative zadeve. Predčeraš se je nekaj prigodilo v italijanske zbornici, kar se do sedaj še ni. Šlo je za Mordinijev predlog, da se izreče zaupnica vladi, a zbornica ni bila sklepčna. Včeraj se je ponavljalo glasovanje, pa zopet ni bilo dovolj vladinih privržencev. Ko je zasel Nicotera tribuno predsedništva, spregovoril je nekaj besedij s Biancherijem in poslednji je na to odšel in kmalu pripeljal v zbornico 30 opozicijsincev, ki so pomogli zbornici k sklepčnosti. In vlada je dobila 214 glasov, osemindvajset jih pa ni glasovalo.

Kakor se iz Bukarešta javlja, je cesar Fran Josip **rumunskemu** ministerskemu predsedniku Bratianu dal veliki križ Leopoldovega reda in ministru vnanjih zadev Stourdzi red železne krone

prve vrste. Ta odlikovanja so v zvezi s potovanjem cesarjeviča.

Kar se tiče **egiptovske konference**, še mej Anglijo in Francijo ni vse gladko. Nesti se še sporazumeli o ponižanji obresti unificiranega dolga. Nemška vlada neki tudi ne misli drugače v to privoliti, kakor če se pomanjšajo tudi obresti privilegovane dolga. — Kakor „Agence Havas“ poroča, bode Blignières pridelen poslaniku Waddingtonu, da mu bode dajal svete v finančnih zadevah pri prihodnji konferenci.

Dopisi.

Iz Trsta 25. junija [Izv. dop.] Na 54. dne t. m. ob 5. uri popoldne priplula je naša vojna eskadra iz Pulja sem, in se v Milskem zalivu zakotvila. Isti dan ogledali so si jo vsi višji uradni krogi. Drugi dan od osme ure zjutraj pa do desete bila je na sredini Tržaškega zaliva morska vojna poskušnja, katero so izvrševale oklopnice prve vrste: Habsburg, Lisa, Princ Eugen, Kaiser Max, Ferdinand Max, Tegethoff, in signal-ladija Triest, topnjači Kerka in Elizabet, potem šest torpednih čolnov. Razpostavljene so bile štiri po štiri, nasproti plule, in srečavši se strelile so iz vseh baterij na jedenkrat. To se je dvakrat ponavljalo. Potem so se v primerno daljavo odalile, postavile se porodu zopet pa štiri nasproti, in zdaj so zaporedoma iz vseh 8 oklopnih, deset minut streljali. Še le čez jedno minuto čul se je strel na suho. Dim iz dimnikov in topov, bil je tolik, da se je komaj kojo oklopnico videlo. Potem so še nekaj ladij proti ladiji manevrirale, potem se vrstile zopet nazaj v Milski zaliv. Na večer je bil velik banket in ples pri Levcu na čast častnikom.

Naši Lahi so poparjeni, ker vidijo, da naše pravice zdaj ali kasneje morajo predreti, „Independente“ od nedelje joče, in opominja svoje somišljenike, da naj vsaj v političnih nazorih skupno delajo, in pristavlja: Nekdaj je bilo naše načelo, da združimo vse tri deželne zbornice istrskega, Goriškega in Tržaškega v jednega namreč v Trst; pa da se je opustilo. Zakaj? — Dalje pravi, da se jih je hotelo germanizovati, pa da je siromašno ta poskus se obnesel. Zdaj pa, ko se je prikazala slovanska povodenj, se ni moč obraniti, ker slovanski značaj je jeklen, in neupogljiv.

S hrvatskim lepim paviljonom ima naš magistrat mnogo posla. Društvo za olepšavo mesta podarila ga mu je, in še 500 gld. za prenos na široki prostor v Barkovljanski luki; a tega ni hotel vsprejeti in ne storiti, in tako ponudbo odbil. Ker so pa pri tej družbi čislane osebe in milijonarji, se je vender zbor omehtal, in bode paviljon za petdeset korakov, premaknil na lepši in širši prostor. Vender ostane slovanski spomin na Tržaško razstavo, dokler ga ne bodo valovi spodnesli.

Za izlet v Gorico, na 6. julija, se tudi prav pridno pripravljamo, samo da bi lepo vreme bilo, bode slavnost blagoslovljenja zastave delavskega društva močno obiskana od strani Trsta. Ta slavnost ima veliki pomen za nas Primorce in sploh Slovane, ker se vrši na najskečajnejši naši meji, in razvila se bode prvokrat blagoslovljena slovanska trobojnica s slikama sv. apostolov Cirila in Metodija.

Ljubljanski bratje na svidenje šestega julija v Gorici.

Iz Trsta 25. junija. [Izv. dop.] Danes ob 7. uri zapustilo je vojno brodovje luko ter jadrlo proti jugu na prosto morje. Spremljevalo ga je 6 privatnih parnikov polno gledalcev, da si ogledajo to morsko bitko. Plan je bil ta: Sovražna brodovje blokira luko in treba je sovražnika pregnati ali uničiti. V ta namen se je brodovje razdelilo v 2 dela po 5 ladij, večjemu pridružene so bile torpedovke, ki so jim sledile v rezervi. Ko se je admiralu umestno zdelo, zapovedal je telegrafično iz svoje ladije boj in napad na sovražnika.

Mogočno se je razlegal grom čez morske valove, beli dim valil se je v kopicah v zrak, kakor kadar oblaki izza hriba vstajajo.

Vojni red obdržan je bil precizno, vse distance so bile kakor zmerjene. Sovrag ide v beg, brodovje mu sledi in zaudaja po Krupovih topovih smrtnih udarce. Torpedovke, katere se komaj iz vode vidijo, švigajo brzim tekom okrog, kje bi zapazile steno sovražne ladije.

Vse se peni okrog njih, morje večkrat pokrije nizki okrogli krov, vse zvrši se tako točno, kakor da bi se ta prizor predstavljal na trdnji zemlji, ne pa na morji. Naši Lahoni pikro gledajo te vaje našega izvrstnega brodovja, nas pa naudaja nekaj po-

nos. Mi sicer nemamo tako orjaških oklopnih, kakor so italijanske „Affondatore“, „Duilio“, „Lepanto“ itd. a naši mornarji nemajo vrstnikov mej Lahi, naše sicer še pohlevno vojno brodovje je jako izvežbano in v takem izvrstnem stanju, da Italijani žarljivo gledajo na naše plavajoče trdnjave in trdnjave.

Iz Istre 21. junija. [Izv. dop.] (Vse prej, kakor slovenski.) Zadnjič sem povedal, kako poganja tudi v tužni Istri nemščina, kjer je za njo tako ugodno podnebje, kakor za naše južno sadje — mrzla Prusija. Naši uradi — politični, sodnijski in drugi uradujejo večinoma laški, a kjer ni tega, pa gotovo nemški — vse prej, kakor v jednem slovanskih jezikov. Dokazov za to trditev imamo vse polno. Neke davkarji na naših otocih poljubilo se je, da je zavrnila neko pobotnica samo za to, kar je bila pisana v hrvatskem jeziku. Kaj tacega se vender teško kje prigodi!

Nekaj važnega imam danes poročati ter toplo priporočiti onim našim krogom, koji so za to pozvani.

Visoki naš deželni šolski svet z deželnim odborom razposlal je neki „avviso di concorso“ šolskim vodstvom, v katerem razpisuje 10 subvencij od visokega ministerstva za poljedelstvo onim učiteljem, ki se udeležijo polmesečnega pouka na kmetijsko-sadlarskem zavodu v Poreči.

Ker je „avviso“ že sam laški in ker je omenjeni zavod tudi laški, je tedaj gotovo, da bode tudi pouk laški, kar pa ne ugaja slovanskim učiteljem, ter ni opravičeno. Gledé na to 1. da prebiva v Istri skoro $\frac{3}{4}$ Slovanov; 2. da so prebivalci, ki se pečajo s kmetijstvom, skoro sami Slovani; 3. da vsled tega so učitelji na deželi, katerim je namenjen in potreben pouk v kmetijstvu, skoro sami Slovani (ali bi morali biti); in 4. da je jedino opravičeno, da se v onem jeziku deli pouk, v katerem se bode pridobljeno znanje vporabljevalo, poučevaje slovansko dečo in sploh slovanski narod; — je na vsak način jedino pravično, da se odmeri slovanskemu prebivalstvu primerno število subvencij slovanskim učiteljem. Ti pa nečejo, — ker ni umestno, ali pa ne morejo pouka v laščini deležni biti, zato naj se pri deželnem zboru, oziroma pri deželnem šolskem svetu doseže, da se preskrbi, da se bode pouk na kmetijskem zavodu v Poreči delil tudi v slovanskem jeziku, ali pa naj se primerno število subvencij določi za slovanske istrske učitelje, koji bi se hoteli udeležiti kmetijskega pouka na jedni hrvatske, ali slovenske kmetijske šoli — naravski izven Istre.

To vprašanje je važno in naši deželni poslanci naj skušajo ugodno je rešiti. — Čudno je tudi to, da ni pri deželnem šolskem svetu žive duše, ki bi bila to zadevo že rešila; dalje, da ni človeka, ki bi preskrbel, da bi se slovanskim učiteljem dopisovalo v njih jeziku. Od nekaterih okrajnih šolskih svetov dobivamo nemške, od deželnega pa laške dopise, — le slovanskih ni od nobenega kraja!

Kje je toliko hvalisana enakopravnost? Gotovo povsod drugod poprej, kakor pri avstrijskih Slovanih v občem, a pri istrskih posebej! Žalostno, a resnično. —

Domače stvari.

— (Posnemanja vredna požrtvovalnosti.) Gospod Fran Povše, ravnatelj slovenskega oddelka deželne kmetijske šole v Gorici in deželni poslanec, daroval je društvu „Narodni dom“ 100 gold. Z veseljem bilježimo to vest, in želimo le, da bi blagosrčni gospod darovatelj našel med premožnejšimi narodnjaki mnogo posnemovalcev.

— (Volilni shod) je v nedeljo 29. t. m. popoldne ob 3. uri v Račah pri Požegarji in sicer za gorenjo Dravsko polje in za bližnje Pohorje. Skličeta pa gg. dr. Radaj in dr. Gregorec.

— (Umrli.) Predvčeraj umrla je v Ljubljani g. Franja Matevž, velika dobrotnica šolske mladine na Ljubljanskem barji, kjer je v poslopji njegove soproga mestna ekskurendna ljudska šola. Skrbela je tudi, da so učenci in učence vsako leto bili obdarovani z obleko in obuvalom. — Umrli je predvčeraj g. Fr. Svetlin, župnik na Goričici; v Šent Ilji v Slov. Goricah pa poštar Svaty, ki je bil vedno zvest pristaš naše narodne stranke. Bodi vsem zemljica lahka!

— (Poslanec Burgstaller) odložil je vsled nezaupnice, katero mu je dalo blizu 300 volicev V. okraja, mandat za mestni in deželni zbor Tržaški.

— (Lepo priznanje banki „Slaviji“.) Biskup Josip Juraj Strossmayer dal je ravnateljstvu svojih graščin nalog, naj zavaruje vsa poslopja in ves fundus instructus pri banki „Slaviji.“ Te dni sklenila se je dotična zavarovalna pogodba, na katero se je plačalo premije čez 3000 gold. — Tudi je biskup s posebno okrožnico pozval vse župnike in župne oskrbuje, naj cerkve in crkvena poslopja zavarujejo pri tem slovanskem zavodu. — Tako slavni mecen naš ume gaslo „svoji k svojim“! Banki „Slaviji“ pa je ta naklonjenost škofova najlepše priznanje njenega poslovanja.

— (Potrjeni so) kot načelniki oziroma namestniki okrajnega zastopa gg: dr. Geršak v Ormoži, Čulek v Središči; Snidersič in Delkot v Brežicah, Fran Lenček na Blancici in Medic v Sevnici.

— (Mariborska Čitalnica) ima v 3. dan julija t. l. občni zbor, ker je dosedanji njeni predsednik, g. Jenko, postal načelnik postaje v Šent Juriji.

— (Tatvina.) Včeraj po noči okral je neznan tat znamenje na polji pri Kravji dolini. — Hišnemu posestniku Breskvarju pokral je delavec Smole kose in grablje iz hleva in si za ta plen privoščil „ta kratkega“.

— (Obsodbe anarhistov v Gradci.) Zaradi motenja javnega miru obsojen je: Kappauf na $3\frac{1}{2}$ (polučetrteto leto, a ne četrletno, kakor je bilo včeraj v telegramu,) Krainer na $2\frac{1}{2}$, Schrank na $2\frac{1}{2}$, Hartel na $1\frac{1}{2}$, Schneider na 2 leti, Sleik in Ledinek vsak na 13 mesecev, Roggenbauer in Huber vsak na 18 mesecev, Lindner na 3 leta. Vsi drugi so oproščeni. Obtožbe zaradi atentata in veleizdaje oproščeni.

— (Opis Krškega okrajnega glavarstva) v zemljepisnem in zgodovinskem oziru. Z načrtom Krškega mesta in zemljevidom Krškega okrajnega glavarstva. Sodelovanjem šolskih voditeljev izdal in založil J. L. V Ljubljani. Založil Ivan Lapajne v Krškem. Natisnil Rud. Milic. 63 str. Izredno marljivi gosp. Lapajne podaje nam v tej dobrodošlejši, po „Učiteljskem Tovarišu“ ponatisnjeni knjigi temelj za deželno „domoznanstvo“. Ko bi njegov vzgled napotil še druge učitelje k enakemu delu, možno bi bilo, sestaviti domoznanstvo za Kranjsko, ki je zelo potrebno in bi posebno učiteljem ustrezalo. V tej knjigi se opisujejo: 1. mesti Krško in Kostanjevica; 2. trga Mokronog in Radeče; 3. šolske in župljanske občine: Leskovec, Raka, Studenec, Bučka, Cerklje, Sv. Duh, Šent Jarnej, Čatež, Sv. Križ pri Kostanjevici, Velika Dolina in Jesenice, Št. Rupert, Škocijan, Šmarjeta, Trebelno, Tržiše, Št. Janž, Št. Jurij pod Kumom, Boštanj, Svibno, Dobovec. Knjigi, katero toplo priporočamo, pridejan je načrt Krškega mesta (1 : 2880) in zemljevid Krškega okrajnega glavarstva (1 : 150.000) z načrti Radeč, Mokronoga in Kostanjevice.

— (Iz pred porotnega sodišča.) 24. t. m. bil je zatožen 28letni Janez Alijančič iz Kovorja blizu Tržiča hudodelstva teške telesne poškodbe. Obravnava ta bila je že dvakrat pred porotniki, a se je vselej odložila. 22. novembra 1882 zvečer proti 6. uri sta se pred gostilnico g. Svetca v Kovorji Peter in Anton Mežnar s še družimi fanti prepirali in ko je bil 28letni Anton Mežnar že na tla pobit po dveh udarcih, skočil je na njegovo zgornjo stegno leve noge zatoženi, Janez Alijančič, z obutimi nogami in ga tako teptal, da mu je zgornjo kost levega stegna zdrobil, tako da ima Anton Mežnar sedaj levo nogo deset centimetrov krajšo, mora po bergljah hoditi, je za delo nesposoben ter berači. Zatoženi odločno taji, da bi bil on Mežnarja poškodoval, temveč trdi, da je to storil Franc Zupan, posestnika sin v Kovorji, katerega stariši pa so poškodovanega Anton Mežnarca podmitili z denarjem, da ne toži njih sina Zupana. Poškodovani Anton Mežnar pa odločno izpoveduje, da mu je zatoženi Janez Alijančič kost zdrobil. Mnogo zaslišanih prič izpoveduje jako različno. Porotniki (načelnik gospod Fran Ferline) stavljeno vprašanje s 9 proti 3 glasom zanikajo in Janez Alijančič bil je zatožbe oproščen. Poškodovani Anton Mežnar je zahteval za poškodovano nogo 3000 gld.

— (Iz predporotnega sodišča.) Dne 25. t. m. bil je zatožen 22 letni stari kajžarski sin Janez Hribar iz Kravjega Brda soseska Ihan, hudodelstva uboja in teške telesne poškodbe. Dne 24. februarja t. l. sprli so se v Kamenici, okraj Brdo, zvečer v gostilnici Franca Župančiča kmetski fantje. Zatoženi Janez Hribar plane z nožem v roki mej nje in besno bije z nožem okrog. Lojza Štefina, je

sunil z nožem pod desno pazduho in mu prerezal tripalno žilo, tako da je Štefin v dveh minutah umrl. Teško ranil je v levo stegno Janeza Zupančič-a, v levo ramo in roko teško ranil gostilničarja Franca Zupančič-a, teško ranil Albina Zupana na roki, tako da mu bil kmalu žilo prerezal in naposled je lahko ranil zatoženi še Andreja Vidmarja. Zatoženi je pri preiskavi tajil in rekel, da se je le branil, pri obravnavi pa prizna, da je z nožem mahal okoli sebe. Zaslišanih deset prič mu vse dokazujejo krivdo. Porotniki (načelnik g. Anton Klein) so vseh 5 vprašanj jednoglasno potrdili in Janez Hribar je bil krivim spoznan in obsojen na osem let teške ječe poostre s postom. Razven tega ima materi ubitega Luciji Štefin plačati 500 gld. odškodnine in stroške za pogreb, drugim štirim ranjenim pa stroške za zdravnike in odškodnine, katerih pa seveda ne bodo dobili, ker je Hribar brez vsega bremena.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 27. junija. V spodnji zbornici objavil je Gladstone, da bodo vse vlasti, ne izimši Porte, poslala svoje zastopnike h konferenci. Posvetovanje o grajalnem predlogu določeno je na ponedeljek.

Pariz 27. junija. Posadka v Hanoi-u vzdržala se je v dvadnevni boji. 10 mrtvih, 33 ranjenih. 10.000 rednih kitajskih vojakov prišlo je v Langson in Baclo.

Pariz 26. junija. Vsled dogodka pri Langsonu sklical se je ministerski svet in generalu Millotu brzojavilo, naj povrne vojakov iz Tonkinga ustavi in naj se združi brodovje admirala Courbet-a z onim admirala Lespes-a. Francoski poslanec Patenotre dobil je nalog, da odide takoj v Peking in terja zadoščenja.

Razne vesti.

* (Iz Galicije) prihajajo poročila, da je v zapadnih pokrajinah več vasij pod vodo. Kmetje so vsled neprestanega dela za obrambo in osiguranje prometa tako utrujeni, da so prosili za vojaško pomoč. Na mnogo krajev sede ljudje na strehah svojih hiš in more se samo v čolnih do njih. Nesrečneži nečejo denarja, ker si ž njim ne morejo pomagati, ampak prosijo le kruha in obleke. Transverzalka je pri Linci močno poškodovana.

* (V ruske Poljske) pri Sandomierzu in Pulavu je 25 vasij pod vodo in je samo na senu 120.000 rubljev škode. Visla napravila je v Varšavi in okolici ogromno škodo.

* (O koleri v Toulonu) se poroča, da je pričela v 20. dan t. m. in da je do 25. t. m. 30 ljudi za kolero umrlo. Zdravniki trdijo, da to ni azijska, ampak sporadična kolera. Vse vlade ukrenile so potrebna sredstva proti tej nevarnosti. Za ladije, ki pridejo iz Toulona je po vseh lukah določena 7—11 dnevna „quarantaine“, Francoska pošta se na meji desinficira. Kot vzrok, da je navstala kolera, navaja se mej drugim tudi to, da je Toulon precej nesnažno mesto.

* (Vojvodinja — kletarica.) Vojvodinja Ceriera Pignatelli poskušala se je, da bi jezila svoje sorodnike kot pevka in pela „chansonette“ po Pariških kavarnah. Ker pa pri tem poslu ni prisluzila niti lovorik niti zlata, postala je kletarica in prodaja v „Folier Bergeres“ šampanjca.

* (Za štirinajst dni) je bil ustavljen turški list Ferdjuman Hakikat, katerega urednik je kristijan, ker je citiral neke vrstice iz korana, kar je samo kakemu mahomedanskemu uredniku dovoljeno.

Migljaj uradništva. V velikem delu sedeče življenje je največkrat vzrok bolestim na jetrah, zlate žili, zasedenju krvi itd., katerim boleznim sigurno odpomore Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Skatljica z navodom rabe stane 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti poštnemu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Mollov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (690—6)

Tuji:

dne 26. junija.

Pri **Slonu**: Singer z Dunaja. — Jeranof iz Hrvatskega. — Kulka z Dunaja.
Pri **Mali**: Freudenthal z Dunaja. — plem. Szury iz Budimpešte. — Hochmuth z Dunaja. — Watz iz Trsta. — Rideli z Dunaja.
Pri **avstrijskem cesarju**: Stnler iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
26. junija	7. zjutraj	739-26 mm.	+13-4°C	brezv.	megla	0-10 mm.
	2. pop.	737-56 mm.	+24-3°C	sl. svz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	738-24 mm.	+18-2°C	brezv.	obl.	
Srednja temperatura +18-6°, za 0-2° pod normalom.						

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dne 27. junija t. l.

(Izvirne telegrafično poročila.)

Papirna renta	80 gld.	10
Srebrna renta	80	10
Zlata renta	102	15
5% marena renta	95	60
Akcije narodne banke	857	—
Kreditne akcije	301	60
London	121	85
Srebro	—	—
Napoi.	9	69
C. kr. cekini	5	77
Nemške marke	59	60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102	25
Ogrska zlata renta 6%	122	60
" " papirna renta 5%	91	40
" " štajerske zemljišč. od vez. oblig.	88	25
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107	20
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75
Kreditne srečke	100 gld.	174
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	108
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	218

Potrji vsled neizrečene bolesi, oznanjajo podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o smrti njihove iskreno ljubljene soproge, najboljša matere, tašče in stare mamice, gospé

Marije Krisper, poroj. Killer,

ki je večeraj ob 9. uri zvečer po kratkem trpljenju v 66. letu dōbe svoje mirno v Gospodu zaspala.

Truplo predrage, nam prerano umrle bo v petek v 27. dan junija ob 3. uri popoldne v Kranji v hiši pokojne blagoslovljene, potem prepevano v Ljubljano in ondi položeno v rodniško rakev pri sv. Krištofu ob 6. uri popoldne.

Zadušne sv. maše služile se bodo v farnej cerkvi v Kranji in v Ljubljani v šenkavski.

V Kranji, v 26. dan junija 1884.

Fran Krisper, trgovec in posestnik, soproj. — **Rajmund Krisper**, trgovec in posestnik, sin. — **Karolina** omož. **Marinšek**, **Marija** omož. **Grasselli**, **Franja** omož. **Urbanc**, hčere. — **Josipina Krisper**, sinaha. — **Peter Grasselli**, župan deželnega glavnega mesta Ljubljane, **Fran Marinšek**, trgovec, **Srečko Urbanc**, trgovec, zeti. — **Minka**, **Josipina**, **Ivanka**, **Francek** in **Anton Krisper**, **Minka**, **Prokop**, **Mirko**, **Leo** in **Anica Grasselli**, **Karolina** in **Roža Marinšek**, **Francek**, **Srečko** in **Josip Urbanc**, vnuki in vnučice. (414)

Zahvala.

Globoko ganeni po mnogih dokazih iskrenega sočuvstva od blizu in daleč, ki so se povodom bolesne in prezgodnje izgube drage nepozabljive soproge, oziroma matere, tašče in stare matere, gospé

Frančiške Matevže,

skazali od naših sorodnikov, prijateljev in znancev, ravno tako za mnogobrojno spremstvo in za mnogobrojne darovane vence, izrekamo našo najglobokejšo in najtoplejšo zahvalo.

(415)

Zalujoči ostali.

Št. 11.034.

(413—1)

Razglas.

V sredo 16. dan julija t. l. dopoldne ob 10. uri bo mestni magistrat po očitnej licitaciji kupil 100 sežnjev 24 ali pa tudi le 21 do 22 palcev dolgih zdravih bukovih drv za kurjavo, kar se splošno razglasa s pristavkom, da se do dneva ustne licitacije vsprejemajo tudi s kolekom za 50 kr. kolekovane pismene ponudbe.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 24. dan junija 1884.

Župan: Grasselli.

Išče se kovač,

izurjen tudi v živinozdravniških rečeh. — Kje? pové upravništvo „Slovenskega Naroda“. (411—2)

MOKA

iz najboljših prave banaške pšenice, popolnem suha, v lastnem umetnem mlinu na valarje napravljena, prodaja po najnižjih cenah na debelo in drobno

M. J. GWARDIA, (279—16)

v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 50.

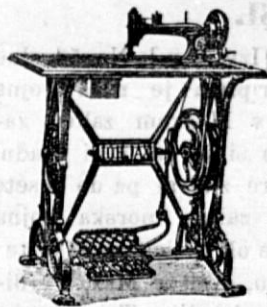
Umetne

(32—47)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovešem americkanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckjevega mostu, I. nadstropje.

O.k. privilegij za izboljšanje šivalnih strojev.

Ivan Jaz,
v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakatero šivanje. (113—20)

6letna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

Železna

ročna vozila

in

kolesa za vozove

vsake vrste.

CARL MORGENSTERN & Comp.

Tovarna strojev za plinske vodne in trombne naprave. (298—9)

Wien, Fünfhaus, Gaspasse 6.

S c. kr. avstr. privilegijem in kr. pruskim ministerskim potrdilom.

Dr. Borchardt-ovo aromatično (dišeče) milo (žajfa) iz zelišč za olepšanje in popravo kože in skušeno zoper vsakake nesnage na koži; v zapečatenih izvornih zavitkih po 42 kr.

Dr. Suin de Boutemard-ova dišeča pasta za zobe, najsplošnejši in najzanesljivejši pripomoček za ohranjenje in čiščenje zob in zobnega mesa; v celih in pol zavitkih po 70 ali 35 kr.

Dr. Hartung-ovo olje iz kitajske skorje za varovanje in olepšanje las; v zapečatenih in v steklu štempljanih steklenicah po 85 kr.

Dr. Béringuier-jev dišeči kronini duh, krasna voda za duhanje in umivanje, ki krepiča in budi živeli; v izvornih steklenicah po 1 gld. 25 kr. in 75 kr.

Prof. dr. Lindova rastlinska pomada v štanjsah, po- viša svit in voljnost las in je pripravna posebno za to, da obdrži proge las na glavi; v izvornih kosovih po 50 kr.

Balzamično milo iz oljke se odlikuje po oživljajočej in ohranjujočej moči za voljnost in mehkost kože; v zavitkih po 35 kr.

Dr. Béringuier-jev rastlinski pripomoček za barvanje las, barva prav črno, rujavo in rumenkasto; s krtačami in lončki vred po 5 gld.

Dr. Hartung-ova zeliščna pomada za oživljenje in zbu- enje rasti las; v zapečatenih in v steklu štempljanih posodicah po 85 kr.

Dr. Béringuier-jevo olje iz zemljiških korenin za okrep- čanje in ohranjenje las in brade; steklenica 1 gld.

Dr. Koch-ovi bonboni iz zelišč, znan in skušen domač pripomoček za prehlad, hripavost, zabasanost, hripavo grlo itd.; v izvornih skatljicah po 70 in 35 kr.

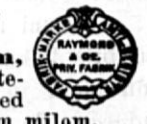
Bratov Ledar-jevo balzamično milo iz olja zemelj- skih orehov, prijeten pripomoček pri umivanju nežne in občutljive kože, posebno damam in otrokom; po 25 kr.; paket (4 kosovi) 80 kr.

Pravi ti po pripoznanaj solidnosti in pripravnosti tudi v naših krajih že priljubljeni pripomočki se do- bivajo:

V Ljubljani pri bratih **Krisper** in pri **Edvard Mahru**; v Zagrebu pri J. J. Čejbeku Karol Arzimu in Flor. Kiraloviću; v Celju pri Kr. Krisperju; v Reki pri drogljeru Nikolu Pavačicu; v Gorici pri lekarjih G. B. Pontiniju in G. Cristofollettiju; v Celovcu pri le- karjih H. Kommetterju in Vilj. pl. Dietrichu; v Trstu pri lekarjih J. Serravallo, K. Zanettiju in P. Prendiniju; v Beljaku pri Kumpf-ovih dedičih; v Varaždinu pri lekarjih Fran. Riedtu in Anton Kusyju; v Zadru pri le- karju N. Androviču.

Svarilo.
Svarimo pred ponarejanjem, osobito pred dr. Suina de Boute- mard-ovo dišečo zobno pasto in pred dr. Borchardt-ovim aromatičnim zeliščnim milom.

Mnogi ponarejalci in prodajalci ponarejenih naših priv. stvarij bili so že na Dunaji in v Pragi sodnijsko obsojeni, da so morali plačati precejšnje globe v denarji.

RAYMOND & Co.,

c. k. pr. lastnik tovarn hygalističnih cosm. stvarij v Berlinu. (4—7)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.